

Dasikanò bashàliba sikavèl òbshto osòbenostya. Nò i mùsika andi o avèr thanà andì dasikanì phùv sikavèn interèsna tipichna tuyà. Andi Tràkiya sì haraktèrna o pharè gilyà, kolàto o juvlyà gilyàben gudlè sesèsa. Andi Strànzha penzharèn tsiknè nilàskera khèliba - "filèk". A andò phuranipè sikavènas khèliba upràl i yàg nestinàrska tàntsa - bashaldè gaydàtar thày darulèstar.

Andi shòpsko phùv gilyàben büt dùyesesèngere gilyà, tsiknè sesesa. O sèsyà shunyòn phuterdèste, ekfaripnàste.

Haraktèrno sì o gilyàbiba e Pìrinsko - gilyàkoro duysesènde. O pharè dùyesesèngere gilyà si kerdè khelimnàsa thày sherutnè ishareto. Buhlè vogèskere thày kovlè sì rodòpsko bashàliba. I gàyda sì o này dehutnò bashàliba e rodopchàngo, kòlato bashalèn dàzhe tamburasa.

Българският музикален фолклор притежава общи особености, но музиката в различните краища на страната се отличава с интересни типични черти. Например за Тракия са характерни бавните едногласни песни, които жените изпълняват с ясен и звучен глас. В Странджа са известни пролетните игри „филек“, а в миналото са се изпълнявали нестинарски танци – игра върху жарафа, пригружавана от гайда и тъпан.

В шопския край се пеят много гвугласни песни с малък тонос обем. Гласовете на певиците „звънят като звънци“ – открито, рязко, остро.

Характерна особеност на пиринската народна песен е гвугласът. Бавните гвугласни песни често са много украсени – чрез „ацане“ и „тресене“ – къдрене, разтресане на гласа. Хората са бавни и тежки.

Волна, плавна и изразителна е родопската народна песен. Гайдата е любим инструмент на родопчаните, които често свирят и на тамбура.

ИЗГРЯЛА Е МЕСЕЧИНКА

народна песен от Добруджа

Изгряла е месечинка аляна, галяна
пуртмукаляна,
блага душка медена, шикеряна
Че'й огряла градинчица (2), аляна...
В градинчица - Иринчица (2), аляна...
Да си бере пъстрия кумка (2), аляна...

Изгряла е месечинка

Из - гря-ла е ме-се-чин - ка, а-ля-на, га - ля - на
пур-ту-ка - ля-на bla-га душка ме - де - на ши - ке - ря - на